ORAȘUL CA ATMOSFERĂ
Ateliere de fotografie „Iași ne.mai.văzut”

CITY AS ATMOSPHERE
“UN.seen Iasi” photography workshops

Liliana-Mihaela PETROVICI

liliana-mihaela.petrovici@academic.tuiasi.ro

Facultatea de Arhitectură „G. M. Cantacuzino”, Iași, RO
Faculty of Architecture “G. M. Cantacuzino” Iași, RO

Rezumat

Mediul urban servește drept un laborator viu în cadrul educației în arhitectură, modelând fundamental înțelegerea și viziunile studenților. Având ca punct de pornire conceptul de „atmosferă”, considerat cea mai de impact calitate arhitecturală, această lucrare susține că interacțiunea directă cu spațiul este esențială în învățarea arhitecturii.

Teoreticieni și arhitecți contemporani de renume pledează pentru prioritizarea factorilor experiențiali, subliniind rolul orașului în cultivarea unei înțelegeri nuanțate a locului și timpului. Lucrarea de față explorează modul în care o astfel de abordare în educația de arhitectură poate modela profund gândirea arhitecturală a studenților, transformând orașul într-un caiet de schițe dinamic pentru studiul percepției și al spațiului.

Atelierele „Iași ne.mai.văzut. Orașul ca atmosferă”, prezentate în lucrarea de față, exemplifică această

Abstract

Over time, the urban environment serves as a living laboratory within architecture education, fundamentally shaping students’ understanding and visions. Drawing on the concept of “atmosphere” as the most impactful architectural quality, this paper posits that direct engagement with psychical space is essential in architecture learning.

Well-known contemporary theorists and architects advocate for prioritizing experiential factors, underlying the role of the city in cultivating a nuanced understanding of place and time. The current paper explores how such emphasis in architectural curricula can profoundly shape the architectural thinking of students, transforming the city into a dynamic sketchbook for perception and space design.

The workshops “Un.seen Iasi. The City as Atmosphere” presented in this review, vividly exemplify this learning

10.54508/Argument.18.14

abordare de învățare, imersând participanții în mediul urban mai puțin cunoscut al Iașului. Prin tururi ghidate și ateliere practice și de fotografie, studenții sunt instruiți să perceapă activ, să analizeze și să interpreteze creativ ambianța unică a orașului. În acest context, fotografia este utilizată ca instrument critic, didactic și analitic pentru a observa și traduce experiențele urbane în narațiuni vizuale puternice, capabile să modeleze percepția publică asupra patrimoniului uitat al orașului Iași.

Cuvinte-cheie: atmosferă, fotografie de arhitectură, învățare experiențială și participativă, educație arhitecturală, patrimoniu mai puțin cunoscut

Introducere

Atmosfera orașului este formată din acel câmp de energie specific locurilor și geometriilor arhitecturale (Von Miess, 2016), conturat de fragmentele de construcții vechi și noi, precum și de mișcarea de zi cu zi a oamenilor. În transformările continue și tumultoase ale orașului, atmosfera este dinamică și fluidă, dar își păstrează în timp identitatea, oferind o experiență unică, diferită de orice alt loc de pe pământ.

Atmosfera în sine este un spațiu emoțional intangibil, o entitate lipsită de granițe fizice sau de o prezență materială palpabilă. Cu toate acestea, poate fi percepută și înțeleasă, redată în imagine și reinterpretată semantic și compozițional, ceea ce o face o temă unică, deosebit de provocatoare și creativă pentru arta fotografică.

Fotografia arhitecturală are potențialul de a interpreta atmosfera specifică diverselor secvențe spațiale din mediul construit. Fiind un vehicul de comunicare purtător de emoție și semnificație, fotografia reprezintă un mediu vizual potrivit pentru a captura specificitatea imaginilor urbane și a le valoriza lor în discursuri vizuale memorabile (Fig. 1, 2).

approach by immersing students in the lesser-known urban environment of Iași. Through guided tours, hands-on workshops, and photography, students are trained to actively perceive, analyze, and creatively interpret the unique ambiance of the city. In this context, photography is used as a critical, didactical, and analytical tool to observe and translate urban experiences into powerful visual narratives, capable of shaping public perception on the forgotten patrimony of Iasi.

Keywords: atmosphere, architecture photography, experiential and participative learning, architecture education, lesser-known heritage

Introduction

The atmosphere of the city is formed by a field of energy specific to places and geometries (Von Miess, 2016), outlined by the interaction of old and new construction fragments, as well as the daily movement of people. Amidst the tumultuous, continuous transformations of the city, its atmosphere becomes dynamic and fluid, yet it preserves a certain identity over time, offering a unique experience, unlike any other place on earth.

The atmosphere itself is an intangible emotional space lacking physical boundaries or a palpable material presence. Nevertheless, it can be perceived, understood, visually represented, and reinterpreted semantically and compositionally, making it a unique, compelling, and creative theme for photographic art.

Architectural photography holds the potential to interpret the specific atmosphere of various space sequences of built environment. As a communication vehicle conveying emotion and meaning, photography is an effective visual medium for capturing the specificity of urban images and elevating them into memorable visual essays (Fig. 1, 2).

Fig. 1. Afiș care promovează activitățile „Iași nevăzut. Orașul ca atmosferă"/ Poster promoting the activities "Un.seen Iasi. The city as atmosphere".

Incursiune teoretică: atmosfera orașului

Fiind o temă centrală tot mai amplă în discursul teoretic actual, conceptul de „atmosferă" relevă natura experiențială, participativă a arhitecturii, precum și relațiile complexe create între spațiu și aspectele senzoriale, emoții și memorie (Pallasmaa, 2012, 2014).

Pornind de la conceptele lui Norberg-Schultz din „Genius Loci" (1980) și „ Arhitectură: Prezență, Limbaj, Loc" (2000),

Literature overview: Atmosphere of the City

As an increasingly prominent theme in contemporary theoretical discourse, the concept of "atmosphere" reveals the experiential and participatory nature of architecture, alongside the intricate relationships forged between space, time and sensory aspects, emotions, and memory (Pallasmaa, 2012, 2014).

Drawing on Norberg-Schultz's concepts from Genius Loci (1980) and Architecture: Presence, Language, Place (2000),

explorarea acestui articol pornește de la premisa că atmosfera unui loc este calitatea arhitecturală cea mai comprehensibilă și cu cel mai mare impact, modelând profund experiența umană. În timp ce teoria arhitecturală conceptualizează adesea spațiul în termeni de geometrie tridimensională abstractă sau ca obiect al percepției, tocmai caracterul tangibil al mediului construit, emanat de atmosfera sa generală, este cel pe care oamenii îl experimentează cel mai concret. „Percepția include impactul afectiv al obiectului observat, „realitatea imaginilor" și corporalitatea. Obiectul primordial al percepției este atmosfera". (Böhme, 1993). Ambianțele armonios definite și pline de sens le creează un sentiment de prezență și apartenență prin conectarea lor cu împrejurimile fizice imediate.

the current exploration starts from the assumption that a place's atmosphere is the most comprehensible and impactful architectural quality, profoundly shaping human experience. While architectural theory often conceptualizes space in terms of abstract three-dimensional geometry or as an object of perception, it is the tangible character of the built environment, emanating from its overall atmosphere, that people most concretely experience. The atmosphere deeply shapes our feelings and interactions within architectural space, creating an intrinsic link between perception, emotion and experience. „Perception includes the affective impact of the observed object, the „reality of images" and corporeality. The primary object of perception is the atmosphere" (Böhme, 1993). Meaningful, well-defined ambiances create a sense of presence and belonging by connecting us to our immediate physical surroundings.

Fig. 2. Eseuri vizuale din cadrul concursului de fotografie Orașul ca Atmosferă/ Visual essays from "The city as Atmosphere" photography competition.

Arhitecți de renume precum Juhani Pallasmaa, Steven Holl, Kengo Kuma și Peter Zumthor (2006) declară atmosfera ca fiind o preocupare centrală în creația lor, considerând-o calitatea esențială a arhitecturii și a mediului urban. Alberto Perez Gomez (2016, 2018), de exemplu, pledează pentru o arhitectură ce acordă prioritate factorilor experiențiali, cum ar fi percepția ambianței urbane, capabilă de a oferi locuitorilor medii armonioase și adaptabile. Sentimentul de identitate și apartenență este creat prin conexiuni psihologice și printr-o înțelegere profundă a vieții și a mediului. Aceste principii fenomenlogice subliniază că proiectarea mediului construit este mai mult decât designul unor structuri fizice, ci crearea de locuri ce pot oferi experiență umană completă, profundă (Gehl, 2010), o viziune importantă în educația de arhitectură.

Filosoful Tonino Griffero (2026) descrie atmosfera drept spațiu emoțional, o entitate care nu poate fi delimitată fizic. Nu are o existență materială definită sau palpabilă, dar poate fi profund percepută și înțeleasă. Christopher Day (2003), în *Places of soul,* argumentează că arhitectura oferă nu doar experiențe vizuale și senzoriale, ci și un sentiment de „loc pentru suflet", prin conectare autentică în timp.

Atmosfera și imaginea orașului sunt concepte fenomenologice care produc efecte emoționale și psihologice complexe în experiențele subiective ale unui loc. Deși acești termeni par ambigui și dificil de dovedit empiric, studiile demonstrează că indicatorii fizici de percepție pot redefini fundamental imaginea generală a spațiului și sentimentul de apartenență la spațiu (Kim ș.a., 2025). Această natură senzorială imediată și efemeră a atmosferei o face un subiect deosebit de provocator și creativ pentru învățarea spațiului prin arta fotografică, oferind un teren fertil pentru viziuni de interpretare și redare vizuală.

Well-known architects such as Juhani Pallasmaa, Steven Holl, Kengo Kuma, and Peter Zumthor declare atmosphere a central concern in their creation, considering it the essential quality of architecture and the urban environment. Alberto Perez Gomez (2016), for instance, advocates that architects prioritize experiential factors, such as the perception of urban ambiance, to provide harmonious and adaptable environments for inhabitants. A sense of identity and belonging is created through psychological connections and a deeper understanding of life and the environment (Gehl, 2010). These phenomenological principles underline the importance of designing places for a complete human experience than mere physical structures - an important vision in architecture education.

The philosopher Tonino Griffero (2026) describes atmosphere as an emotional space, an entity that cannot be physically delimited. It lacks of defined or palpable material existence, yet it can be profoundly perceived and understood. Christopher Day (2003) argues in *Places of soul* that architecture offers not only visual and sensory experiences, but also a sense of a "place of soul," fostering authentic connection in time.

Although concepts such as the city atmosphere and the image are ambiguous and challenging to be proven empirically, studies demonstrate that the physical indicators of a perceived environment fundamentally can redefine the overall image and the feeling of belonging to a space (Kim et. al, 2025). This immediate and ephemeral sensory nature of atmosphere makes it a particularly challenging yet creative subjects for space learning through photographic art, offering a fertile ground for visions of interpretation and visual rendering.

Fotografia ca instrument de comunicare în arhitectură

Procesul de comunicare și interpretare a spațiului arhitectural implică în mod necesar imagini, care, atunci când sunt utilizate creativ, pot genera fel de mult sens și conținut intelectual precum cuvântul scris. Importanța unor astfel de tehnici nu trebuie subestimată (Borden, 2007).

Fotografia reprezintă fundamental abilitatea de a vedea și înțelege lumea în care trăim; este un instrument de exprimare personală și creativă, cu sens și intenție (Rojas, 2020). Printr-o viziune sensibilă și pasionată, fotografia descoperă „noi dimensiuni spațiale, temporale și emoționale, în locuri pe care absolut toată lumea le cunoaște, dar la care nimeni nu se uită de fapt și în care există minuni care așteaptă doar să fie descoperite și scoase la lumină (...) Lumea se deschide prin observație" (Eftenie, 2023, p.25).

Departe de a fi un simplu mecanism pasiv de înregistrare vizuală, fotografia arhitecturală este un proces activ, analitic și de decizie. Este un mediu de exprimare personală și creativă în care sensul și intenția sunt accentuate prin alegeri deliberate în compoziție și lumină. Arta fotografică surprinde calități efemere, precum subtilitățile spațiului și luminii, umbrele schimbătoare, atmosfera, calitățile tactile, aspecte care scapă deseori atenției noastre în tumultul vieții de zi cu zi.

Printr-un filtru personal, fotografia explorează conexiunile complexe dintre arhitectură și contextele sale (Dumitru, 2018), contribuind semnificativ la înțelegerea spațială a temporalității și atmosferei arhitecturale. Dincolo de documentarea vizuală, fotografia arhitecturală servește drept instrument analitic și pedagogic vital. Fiecare fotografie reprezintă o alegere de percepție (Feininger, 2015), iar fiecare secvență captată reflectă o perspectivă teoretică unică. În educația arhitecturală,

Photography as a Tool of Communication in Architecture

The process of communication and interpretation architectural space necessarily involves images which, when used creatively, can generate as much meaning and intellectual the written word. The importance of these techniques must not be underestimated (Borden, 2007).

Photography fundamentally represents the ability to see and understand the world we live in. it is a tool for personal and creative expression, capturing images with meaning and intent (Rojas, 2020). Through a keen and sensitive lens, photographer uncovers "new spatial, temporal and emotional dimensions, in places that absolutely everyone knows about, but that no one actually looks at, and that there are wonders there that are just waiting to be discovered and brought to light (...) The world opens through observation" (Eftenie, 2023, p.25).

Far from being a passive recording mechanism, architectural photography is an active, analytical, and decision-making process. It is a medium of personal artistic expression where the sense and intention are enhanced by deliberate choices of composition and light. Photography captures ephemeral qualities, such as shifting shadows, atmospheric moods, tactile textures, and subtleties of space and light, which often escape our attention amid the haste of everyday life.

Through a personal filter, photography explores the complex connections between architecture and its contexts (Dumitru, 2018), significantly enhancing the spatial comprehension of architectural temporality and atmosphere. Beyond personal artistic expression and visual documentation, architectural photography serves as a vital analytical and pedagogical instrument. Every photograph represents a choice of perception (Feininger, 2015), and each choice reflects a unique theoretical perspective. In

aceasta acționează ca un instrument experiențial care modelează activ comportamentul de cercetare vizuală al studenților. După cum notează Dișkaya et al. (2024, p. 202), „experiențele selective activează procese cognitive, ajutându-i pe studenți să se concentreze mai profund asupra caracteristicilor arhitecturale sensibile".

În cele din urmă, fotografia arhitecturală devine o strategie de construire activă, mai degrabă decât de reflectare pasivă asupra semnificațiilor și atmosferei; capabilă să comunice mesaje complexe, să provoace idei și să acționeze ca un instrument pentru interpretarea critică, promovând o înțelegere mai profundă a identității urbane.

Un.seen Iasi: învățare experiențială și participativă

Proiectul cultural „Iași ne.mai.văzut" pornește de la convingerea că interacțiunea directă cu mediul urban este esențială în învățarea arhitecturii (Petrovici, 2017), imersând publicul tânăr în țesutul urban mai puțin văzut al Iașului. Seria de evenimente centrate pe fotografie „Orașul ca atmosferă", este dedicată studenților și urmărește să valorifice aspectele experiențiale și exploratorii ale educației de arhitectură.

Temele creative ale proiectului „Iași ne.mai.văzut" aduc în atenția publicului segmente mai puțin cunoscute din zonele istorice Lăpușneanu, Copou și Cuza Vodă. Aceste trasee deviază de la bulevardele principale, conducând pe străduțe mici, în ganguri și alveole urbane, descoperind segmente urbane valoroase prin ambianța lor arhitecturală fermecătoare, cu un bogat câmp semantic istoric și cultural.

Tururile ghidate, atelierele, expozițiile și concursurile „Orașul ca Atmosferă", utilizează fotografia ca instrument didactic, analitic și descriptiv, deosebit de util pentru a observa mediul construit și a înțelege relația dintre oraș și oamenii care îl locuiesc. Studenții sunt instruiți să observe, să analizeze și să interpreteze creativ ambianța

architectural education, it acts as an experiential tool that actively shapes the students' visual research behaviour. As noted by Dișkaya et. al. (2024, p. 202): "the selective experiences activate cognitive processes, helping them focus deeper on sensitive architectural features".

Ultimately, architectural photography becomes a strategy to actively construct meanings and atmosphere, acting as an instrument for critical interpretation, communicating complex messages, provoking ideas, and cultivating a deeper understanding of urban identity.

Un.seen Iasi: Experiential and Participative Architecture Education

The cultural project "Iași ne.mai.văzut" (Un.seen Iași) posits that the direct engagement with the urban environment is essential in architecture learning (Petrovici, 2017), actively immersing the young public in the urban fabric of Iasi. Its photography-centered workshops, "The city as atmosphere," specifically target students, aiming to capitalize on the experiential and exploratory aspects of education.

The creative themes of „Un. seen. IASI" bring to the public's attention the lesser-known segments of the historical areas of Lăpușneanu, Copou and Cuza Vodă. The studied routes deviate from the main boulevards, leading down small streets, passageways, and urban alveoli, uncovering urban areas that are valuable for their charming architectural ambience and rich historical and cultural semantics.

Through guided tours, workshops, exhibitions, and competitions under the "The city as atmosphere" banner, photography is utilized as a didactic, analytical, and descriptive tool. This approach invites to observe carefully the built environment, fostering a deeper comprehension of the relationship between the city and its inhabitants.

unică a zonelor istorice mai puțin cunoscute ale orașului (Fig. 3). Mediul urban devine un laborator viu al educației arhitecturale, modelând înțelegerea studenților. Orașul școlii de arhitectură devine astfel un caiet de schițe dinamic pentru studierea spațiului și atmosferei.

"The city as atmosphere" workshops effectively exemplify such didactic approaches. Students are trained to perceive, analyze and creatively interpret the unique ambiance of the city's lesser-known historical areas (Fig. 3). The vibrant urban environment serves as a living laboratory for architectural education, transforming the city into a dynamic sketchbook for studying space and atmosphere.

Fig. 3. Explorări urbane „Iași ne.mai.văzut" 2017-2026/ The „Un.seen Iasi" experiential learning 2017-2026.

Activitățile proiectului utilizează metode de predare participative și creative, încurajând studenții să exprime prin artă și fotografie o viziune personală asupra siturilor istorice. Misiunea lor finală este de a crea mesaje vizuale cu impact care să influențeze prin expresivitate și semnificație percepția publică asupra orașului Iași. Astfel de experiențe de implicare creativă sunt transformatoare

These activities employ participatory and creative teaching methods, encouraging students to express their vision on historical sites through art and photography. Their mission is to create impactful visual messages that, through their meanings and expressiveness, will shape public perception on the city of Iași. Such immersing experiences are transformative for both architecture students and public,

pentru studenții arhitecți și pentru public, făcându-i să se simtă „parte a orașului" și animați de „un nou simț al responsabilității" (Costea & Teodor-Stanciu, 2019, p. 124). Descoperirea sensurilor valoroase ale arhitecturii le consolidează un sentiment de identitate și de împărtășire a valorilor comune de-a lungul generațiilor.

Ateliere de fotografie „Orașul ca atmosferă"

Conexiunea complexă a atmosferei cu simțurile și memoria noastră, împreună cu caracterul său de spațiu emoțional intangibil, dar perceptibil, oferă o temă convingătoare pentru arta fotografică. La atelierele „Orașul ca atmosferă. Iași ne.mai.văzut", secvențele pitorești ale orașului sunt traduse creativ în discursuri vizuale despre spațiu, lumină, materialitate și memorie (Fig. 4). Explorarea, observația și sinteza experiențelor arhitecturale trăite se transformă în compoziții fotografice echilibrate și expresive. Decupate în cadre și unghiuri atent studiate, filtrate prin perspectivele artistice proprii, imaginile transmit nu doar aspectul fizic al unui loc, ci și emoția și semnificația pe care acesta le evocă. Eseurile vizuale „Orașul ca atmosferă" surprind elemente vibrante și fermecătoare în straturile noi și vechi ale orașului, oferind o viziune personală și sensibilă asupra ambianței și identității orașului Iași.

Secvențe pitorești ale Iașului ne.mai.văzut sunt interpretate creativ în discursuri vizuale alcătuite din spațiu, lumină, materialitate și memorie. Compozițiile fotografice realizate de studenții arhitecți ilustrează unicitatea și vibrația orașului, relevând imagini spațiale ce emană trăiri aparte, fermecătoare de-a lungul străzilor sale istorice mici și ascunse. Atmosfera dinamică și vibrantă a orașului nevăzut capătă uneori cu o cromatică intensă, vie, alteori straturi profunde și cenușii. Emoția, cu nuanțele ei diverse, apare ca ingredient cheie.

making them feel like a "part of the city" and instilling a new sense of responsibility" (Costea & Teodor-Stanciu, 2019, p. 124). Concurrently, discovering together the rich meanings of city's lesser-known architecture enhances their sense of identity and sharing common values across generations.

"The City as Atmosphere" Photography Workshops

The intricate connection of atmosphere, our senses, and memory, along with its character as an intangible, yet perceivable emotional space, offers a compelling theme for photographic art. In the "Un.seen Iasi" workshops, sequences of the picturesque city are creatively translated into visual discourses of space, light, materiality, and memory (Fig. 4). The balanced and expressive photographic compositions created during these workshops are tangible results of exploration, observation, and synthesis of lived architectural experiences. Captured in carefully studied frames and angles, and filtered through the student's own artistic perspectives, these images convey not just the physical appearance of a place, but also the emotion and meaning that it evokes. By capturing vibrant and charming elements within both new and old layers, the visual essays "The city as atmosphere" offer a sensitive, personal vision of the Iași's ambiance and identity.

Picturesque sequences of a never-before-seen Iași are creatively interpreted in visual narratives composed of space, light, materiality, and memory. These photographic compositions illustrate the city's uniqueness and vibrancy, revealing charming spatial experiences along its hidden historical small streets. The dynamic atmosphere of the lesser-seen city is captured with intense, vivid chromaticity, while other moments acquire deep and somber tones. Emotion, in all its diverse nuances, consistently emerges as the key ingredient.

Fig. 4. Eseuri vizuale din cadrul concursului de fotografie Orașul ca Atmosferă/ Visual essays from "The city as Atmosphere" photography competition.

Către sustenabilitate culturală

În cadrul activităților „Orașul ca atmosferă. Iași ne.mai. văzut", educația arhitecturală schimbă contextul său tradițional și folosește structura urbană drept un laborator viu de exploare spațială. Fotografia servește drept instrument didactic, încurajând observația, gândirea critică și capacitatea de a interpreta mediul urban în narațiuni vizuale semnificative. Această abordare nu numai că rafinează sensibilitățile arhitecturale ale studenților și înțelegerea nuanțată a spațiului și atmosferei, dar, în același timp, îi deleagă să modeleze percepția publică asupra patrimoniului mai puțin cunoscut, subliniind rolul formativ al explorării orașului în educația arhitecturală.

Alături de alte inițiative precum *Memorat, Atelier Spre, Iasi Travel* și *Tramclub*, proiectul *Iași ne.mai.văzut* contribuie la educația pentru arhitectură și patrimoniu. Toate aceste inițiative sunt „forme de convergență socială și sustenabilitate culturală" ce se vor reflecta în timp atât într-un dialog mai fluent între arhitecți și public, în cunoștințele membrilor comunității, (Costea & Stanciu-Teodor, 2025, p.74), precum și în conștientizarea publică și responsabilizarea pentru valorificarea patrimoniului local.

Toward Cultural Sustainability

Within "The city of atmosphere. Un.seen Iasi" activities, architectural education moves outside traditional context and utilizes the urban fabric as a living laboratory. Photography serves as a didactic tool, cultivating keen observation, critical thinking, and the ability to trasnlate the experiential city into meaningful visual narratives. This approach not only refines students' architectural sensibilities and their nuanced understanding of space and atmosphere, but it also delegates them to mould the public perception on lesser-known heritage, highlighting the formative role of the experiential city in architectural education.

Together with other local cultural projects such as *Memorat, Atelier Spre, Iasi Travel* and *Tramclub*, the project *UN.seen Iași* contributes to architecture and heritage education. These initiatives represent "forms of social convergence and cultural sustainability" reflected in the community's general knowledge, a more fluent dialogue between architects and the public (Costea, 2025, p.74), and an increased public awareness regarding valorization of local heritage.

Referințe / References

Böhme, G. (1993). "Atmosphere as the Fundamental Concept of a New Aesthetics." *Thesis Eleven* 36 (1)

Borden, I. (2007). Imaging architecture: the uses of photography in the practice of architectural history. *The Journal of Architecture*, 12(1), 57–77

Costea, R., & Teodor-Stanciu, T. (2019). Memorat – A VR urban monography. *CINETic REVIEW*, *1*, 114–128.

Costea, R.; Stanciu-Teodor, T. (2025). *Iași. A guide of local history.* Bulletin of the Polytechnic Institute of Iași. Construction. Architecture Section. 69. 67-76. 10.2478/bipca-2023-0027.

Day, C. (2003). Places of the Soul (2nd ed.). Routledge

Dişkaya, F. & Altuncu, D. & Karabetça, A.. (2024). Architectural photography as a proposal for an experiential-based informal model in interior architecture education, *IDA: International Design and Art Journal*, Vol. 6 No. 2

Dumitru, I. (2018). *Laurian Ghinițoiu: „Cu un aparat foto și un rucsac, am ales peste noapte să călătoresc și să fotografiez prin lume"*, Igloo nr. 182, https://igloo.ro/laurian-ghinitoiu-cu-un-aparat-si-un-rucsac-am-ales-peste-noapte-sa-calatoresc-si-sa-fotografiez-prin-lume/

Eftenie, V. (2023). *Codul fotografiei. Observare. Spațiu–timp–lumină–emoție. Moment de grație*. Curtea Veche Publishing

Feininger, A. (2015), *Fotograful creator*, Editura Polirom

Gehl, J. (2010). *Cities for People.* Washington, DC: Island Press

Griffero, T., Hisayama, Y.(2026) On the Atmospheric Between. A Cross-Cultural Adventure. *SOPHIA 65* , 403–422 https://doi.org/10.1007/s11841-025-01083-9

Kim, C.; Kwak, D. (2025). Exploring image and atmosphere in built environments: focus on mediating effect models of adjective indicators in the sense of place, *Journal of Asian Architecture and Building Engineering* , 24 (5), 4389–4403.

Norberg-Schulz, C. (1980). *Genius Loci. Towards a phenomenology of architecture*, Edinburgh College of Art Library, Rizzoli

Norberg-Schulz, C. (2000), *Architecture: Presence, Language, Place*, Skira

Pallasmaa, J. (2012). *The eyes of the skin. Architecture and senses (3rd ed.)*. John Wiley & Sons.

Pallasmaa, J. (2014). Space, Place and Atmosphere: Emotion and Peripherical Perception in Architectural Experience *Aesthetics and Philosophy of Experience* (N4). 230-245

Pérez-Gómez, A. (2016). *Attunement: Architectural Meaning after the Crisis of Modern Reason*, Cambridge MA, The MIT Press.

Pérez-Gómez, A. (2018). *Consonante. Semnificatia arhitecturala dupa crizele stiintei moderne,* Editura: Fundatiei Arhitext Design, 24-28

Petrovici, L. (2017). IAȘI NE(MAI)VĂZUT. Semnificații. Povești. Arhitectură, Buletinul Informativ al Uniunii Arhitecților din România, vol.3

Rojas, R. (2020). *The Path Towards Expression.* https://www.onlandscape.co.uk/author/rafael_rojas/

Von Miess, P. (2017). *De la formă la loc + Tectonica: O introducere în studiul arhitecturii*, Capitel Avangarde.

Zumthor, Peter. (2006). *Thinking architecture*, Birkhauser